

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusebio Episcopo. 151.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀδίκων ἐπιτηδεύει, τὰς τῶν γῆρας δυσ-
 ωραγίας, τὰς τῶν ὀρφανῶν ἀπορίας,
 τὰς τῶν θυσιαστικῶν ὑπονοίας, τὰς
 τῶν ἀφρονοῦντων κερχεύειας, τὰς τῶν
 νέων κηκοσραγίας, τὰς τῶν παλαιῶν
 κηκοσβελίας, καὶ ὅλον εἶναι ὀφθαλμῶν
 πάντα ὀρῶντα, καὶ μηδὲν παρορῶντα-
 ῶν ἐπὶ ἀμεληθείῃ, ὅτε αὐτὸς μόνος
 παιδύεται, ἀλλὰ καὶ πᾶσα πολλά-
 κισ αὐτὸ ἐκείνῳ ἢ ἐκκλησίᾳ. ὁ κὺρ ἐφ'
 οἷς τοῖστος ἂν θεῶ ἱερατεύειν ἠέχετο,
 καὶ ὡραγμα τοσούτου ἢ ἀκῶν ἐδέξα-
 το, ἢ μακρῆς ἐξάνησαστο. οἱ δὲ, ὅτι τοῖσ-
 τῶ ἱερασιῶν ἀναξίως ἐπέδωκαν.

ἐκδοί.

Μοναστηρίῳ τῶ πηλασίου. ρν.

Pelusiensi Monasterio. 150.

Ὡσπερ ἐκ τῶν λόγων αἱ τῆς καρ-
 δίας κινήσεις γνωρίζονται, οὕτως ἐκ
 τῶν ποροεστώτων ἢ τῶ οἴκου διλοῦνται
 κηκοσβελίαι, ἐπεὶ οὐδὲ πνὲς ἐστὺν χύντες
 μοι ἀπηγελάσθαι μέσης καὶ ἀθρίας ἡμέ-
 ρας καύσωνι καὶ δίψῃ κρατοῦ μύρου, ὑ-
 πὸ τῷ πρῶτον καὶ κατὰ πεφευγένοι
 σκιάτ, καὶ κινὶ μάλλον ἢ λύκῳ μύσαν
 θρώσῳ ἐμπειπλοκέναι, τῷ παρ' ὑμῶν
 τῷ φιλοξενίᾳ πεπετυμῶν, ὅς αὐ-
 τοὺς ἠλαυτέτατων συντόνας, εἰ δὲ λα-
 θόντες πνὲς ἐξένισαν ἀγγέλους, ὑμεῖς
 ἐλαθόντες, ἀλλὰ γνωσκόντες διώκετε
 ἀγγέλους.

Εὐσεβίῳ ἑπισκόπῳ. ρνα.

Eusebio Episcopo. 151.

Ὅτι θεὸς ἱερεὺς, ἐπεὶ δὴ ἐγγίζει θεῶ
 κατὰ τὰ πολυόμενα ζῶσα, ὅλος εἶ-
 ναι ὀφθαλμῶς ὀφείλει κατ' ἐκείνα
 μηδὲν ἀγνοῶν, ἀλλὰ πάντα ὀρῶν. καὶ
 οὐδὲ ἀγνοεῖς, μάνθανε πρῶτον, καὶ μὴ
 πρῶτον ἀκίσει τῷ πολυφωτον ἱερα-
 σίῳν, ἢ ἐνυβείσεις, καὶ ῥαθυμία καὶ
 ἐμπειρία πάντας πρῶτον πεπλοκας.

Συμμαχῷ. ρνβ.

Symmacho. 152.

Ἐρωτῶς τὴν περὶ τῶν θεασίῳν Ἰωάν-
 νην τραγωδίαν ἀλλὰ φεράσαι ταύτην

mitates, pupillorum egestates, altaris suf-
 piciones, Diaconorum morbos, iuuenum
 flagitia, senum mala consilia, speculati o-
 portet, atque omni ex parte oculum esse,
 omnia prospicientem, nec quicquam ne-
 gligentem. Quorum si quid per incuriam
 prætermittatur, non ipse solus plectitur,
 sed etiam cum eo vniuersa persape eccle-
 sia: ipse nimirum, quod cum huiusmodi
 moribus esset, diuini sacerdotis munus o-
 bire minimè dubitauit, tantumque nego-
 tium aut sponte suscepit, aut furore at-
 que amentia percitus emit: hæc autem,
 quod huiusmodi viro sacerdotium indi-
 gnè mandauit.

Quemadmodum pectoris motus ex ver-
 bis cognoscuntur: eodem modo quisnam
 domus status sit, ex Antistite constat, Cur
 hoc dicam, audite. Quidam ad me adeun-
 tes, hoc mihi narrarunt, se hora meridiana
 æstu ac siti correptos ad vestibuli domus
 vestræ vmbra confugisse, atque in canē
 potius ac crudelem lupum, quàm in ho-
 minem incidisse, hoc est in eum cui hospi-
 talitatis munus à vobis commissum est: vt
 qui eos vehementer cædēdo abegerit. Ita,
 cum inscientes quidam hospitio angelos
 acceperint, vós, non incognitos, sed cogni-
 tos angelos expellitis.

Hebr. 13.

Dei Sacerdos, quoniam ad Deum ap-
 propinquat, animalium illorum multis o-
 culis præditorum in morem, omni ex par-
 te oculus esse debet, eorum instar nihil ne-
 sciens: Quoniam igitur inscitia laboras,
 leniter disce, nec clarissimum Sacerdotiū
 infama: quod contumelia afficis, vt qui i-
 nertia & nundinatione omnes prodideris.

Ezechiel. 1. 6. 10.

Sacerdos
provisus
oculus
esse debet.

Petis à me vt diuini viri Ioannis tragœ-
 diam tibi exponam. At eam explicare ne-

Ioannem
Chrysostr.
intellegite.

F